

## Arrest

nr. 322 459 van 25 februari 2025  
in de zaak RvV X / IX

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. VAN DE COTTE  
Kortrijksesteenweg 641  
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 26 maart 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 februari 2024 tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 november 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 december 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat E. VAN DE COTTE.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben. Hij dient op 16 juni 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

Verzoeker wordt op 3 augustus 2023 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS), in het bijzijn van een tolk die het Pashtu machtig is.

De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de CGVS) neemt op 26 februari 2024 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

#### *“A. Feitenrelaas*

*Volgens uw verklaringen bent u een staatsburger van Afghanistan, bent u Pashaï van etnie en behoort u tot de Qaderistam. U bent een soennitische moslim. U bent geboren in het dorp Qala Shai, gelegen in het district*

Dare Noor van de Afghaanse provincie Nangarhar, en heeft steeds in Qala Shai gewoond tot uw vertrek uit Afghanistan. U woonde daar samen met uw moeder bij uw maternale oom. U bent vier tot vijf jaar naar school geweest tot de leeftijd van 10-11 jaar oud, waarna u uw maternale oom bent beginnen helpen op de velden van uw eigen familie en die van uw maternale oom. U werkte later ook voor de Afghan Local Police (ALP). U bent ongehuwd en hebt geen kinderen. Uw vader werkte voor de Amerikanen en is vermist geraakt toen u jong was. Uw enige broer R. (O.V.-nr: xxx en CGVS-nr: xx) is in 2009 naar België gekomen omwille van redenen die u onbekend zijn, en deed een asielaanvraag waarbij hij eerst een weigeringsbeslissing van het CGVS kreeg, maar in beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 21 september 2010 de subsidiaire beschermingsstatus toegekend kreeg. Uw moeder is in 2020 overleden als gevolg van Covid-19. Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming voert u de volgende feiten aan. U verklaart dat toen u naar de madrassa ging, de moellah u daar probeerde te rekruteren voor de taliban. De taliban waren geïnteresseerd in u omdat uw vader voor de Amerikanen had gewerkt. U bent daarop naar uw maternale oom geweest die zei dat dit niet mocht gebeuren. U hebt ook met uw broer gesproken hierover. Na dit voorval zei uw oom dat u zich afwisselend moest verstoppen bij verschillende personen. Daarna bent u via uw vriend P. die reeds bij de arbaki's (lokale politie) zat beginnen werken als arbaki om uzelf te beschermen. Hierop is de taliban naar uw oom gestapt om te vragen waar u was. Toen de machtsovername door de taliban plaatsvond op 15 augustus 2021 voelde u zich niet meer veilig en hebt u het land verlaten. Via Pakistan en Iran trok u naar Turkije, waar u ongeveer 7 maanden verbleef. Van daaruit ging u verder naar Bulgarije, waar u 3 maanden verbleef en waar 06 april 2022 en 12 mei 2022 uw vingerafdrukken werden genomen. Daarna ging u via Servië en andere diverse transitlanden naar Oostenrijk, waar op 04 juni 2022 opnieuw uw vingerafdrukken werden genomen in het kader van een asielprocedure. U zette vervolgens uw reis verder tot u België bereikte. U diende in België een verzoek om internationale bescherming in op 16 juni 2022.

U vreest bij terugkeer dat de taliban u zouden vervolgen omdat u voor de voormalige overheid heeft gewerkt. Ter staving van uw verzoek legt u volgende fotokopieën voor: de Belgische identiteitskaart van uw broer, documenten over de zaak die uw broer in België uitbaat, een certificaat van de ALP, twee foto's van uzelf op de checkpost, twee foto's van uzelf met wapens, uw taskara (Afghaans identiteitsdocument), uw werkkaart van de ALP, uw bankkaart en een certificaat van uw vrijwilligerswerk op het Klein Kasteeltje. Daarnaast legde u ook nog een origineel certificaat van uw vader van zijn werk voor de Amerikanen neer.

#### *B. Motivering*

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden besloten dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Omwille van volgende redenen dient te worden besloten dat de door u aangehaalde asielmotieven niet geloofwaardig zijn.

Om te beginnen wordt uw algemene geloofwaardigheid al sterk aangetast door de vaststelling dat u in Oostenrijk geregistreerd staat als een minderjarige (zie brief Federal Office for Migration and Asylum dd. 17.07.2022). In België verklaarde u dan weer doorheen heel uw procedure dat u meerderjarig bent. In Bulgarije staat u zelfs geregistreerd onder een alias en gaf u een volstrekt andere geboortedatum dan in Oostenrijk en België (zie brief Republic of Bulgaria, State Agency for Refugees dd. 20.07.2022). U ontkent nochtans aanvankelijk dat u ooit een andere naam hebt gebruikt (CGVS, p. 4) en het is pas nadat u werd gewezen op de gegevens in het administratief dossier dat u toegeeft dat u een valse naam had opgegeven omdat u niet van plan was om in Bulgarije te blijven (CGVS, p. 7). Hieruit blijkt dus al dat u er hoegenaamd niet voor terugschrikt om bedrieglijke verklaringen af te leggen tegenover Europese asielinstanties wanneer u daar voordeel uit denkt te halen.

Wat betreft de thans door u ingeroepen vrees leidt u de basis van uw problemen met de taliban zelf terug naar de tewerkstelling van uw vader bij de overheid. U verklaarde namelijk dat uw vader bij de Amerikanen had gewerkt en dat zij u daarom wouden rekruteren (CGVS, p. 19), waarop u om uzelf te beschermen bij de arbaki's bent gegaan (CGVS, p. 19). Deze tewerkstelling van uw vader voor de Amerikanen werd door uw broer ook reeds aangehaald. Daar werd echter geen geloof aan gehecht door het CGVS, noch door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Het attest dat u neerlegt is ook door uw broer in beroep neergelegd en werd toen door de RVV als volgt betwist: "Het attest dat verzoeker daags voor de terechtzitting aan de Raad bezorgt heeft geen enkele bewijswaarde. Het betreft een kopie van een niet gedateerd document waar de naam van verzoekers vader op voorkomt. De Raad hecht geen bewijswaarde aan kopieën omdat deze door knip- en plakwerk gemakkelijk te fabriceren zijn (zie arrest nr. 48 388 van 21 september 2010 in de blauwe map van het administratief dossier, p. 3). Het attest dat u tijdens het persoonlijk onderhoud voorlegde is

mogelijks het origineel (het plastic maakt het onmogelijk om te bepalen of de handtekeningen met pen werden aangebracht, dan wel in kleur werden gekopieerd van het origineel), maar slaagt er niet in om bovenstaande beoordeling te wijzigen. De Raad heeft verder op basis van de verklaringen van uw broer R. reeds geoordeeld dat "het weinig aannemelijk is dat de verzoekers vader als ongeletterde landbouwer als soldaat actief was voor een Amerikaanse of andere buitenlandse troepenmacht" (arrest nr. 48 388 van 21 september 2010, p. 3). De beweerde aanleiding van uw eigen problemen met de taliban is met andere woorden in het verleden al onderzocht geweest en ongeloofwaardig bevonden, en de beoordeling daarvan staat vast. Bovendien bent u er zelf niet in geslaagd om meer informatie over uw vaders tewerkstelling aan te brengen. U verklaarde dat u nog jong was en hierdoor weinig informatie over uw vader had. U weet enkel via uw broer en uw moeder dat hij voor de Amerikanen werkte, maar zij wouden u hier niks over vertellen wanneer u daar naar vroeg (CGVS, p. 12). Deze verklaring is niet afdoende om uw beperkte kennis over de tewerkstelling van uw vader te verklaren en in combinatie met wat de Raad reeds oordeelde over de tewerkstelling van uw vader in het dossier van uw broer, wordt de tewerkstelling van uw vader ook hier als ongeloofwaardig beschouwd.

Met betrekking tot de rekruteringspoging die een gevolg zou zijn van de tewerkstelling van uw vader voor de Amerikanen, dient er verder op gewezen te worden dat uit de beschikbare informatie (EASO Recruitment by armed groups beschikbaar op , het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals vanaugustus2022[https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan\\_recruitment.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_recruitment.pdf)[https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Targeting\\_of\\_individuals.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf) en de EUAA Country Guidance van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>) blijkt dat de taliban zelden gebruik maakt van gedwongen rekrutering omdat ze voldoende vrijwilligers hebben die zich bij hen willen aansluiten. Rekrutering door de taliban is doorgaans gebaseerd op lokale verankering. Er wordt beroep gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en gemeenschappelijke belangen. Individuele en gedwongen rekrutering zoals door u wordt beschreven, komt slechts zelden voor. Doorgaans beschikken de taliban immers over voldoende vrijwilligers. Dat een dergelijke rekrutering zou plaatsvinden zonder enige tussenkomst van de lokale vertegenwoordigers is in de tribale Afghaanse samenleving dan ook veeleer ongeloofwaardig. U slaagt er bovendien niet in in concreto aannemelijk te maken dat uw persoonlijk geval afwijkt van de hiervoor geschetste rekruteringswijze van de taliban.

Uit uw verklaringen blijkt niet dat er ten aanzien van u een beroep werd gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en/of gemeenschappelijke belangen teneinde u bij de taliban te laten aansluiten.

Dat er van een dergelijke persoonlijke band met de persoon die u rekruteerde geen sprake is, blijkt al uit de povere hoeveelheid aan informatie die u kan aanbrengen over de moellah in uw madrassa. Zo weet u wel dat zijn naam M. is, dat hij Pashaï is van etnie en dat hij dicht bij de moskee woont (CGVS, p. 21). Maar daarnaast verklaarde u echter ook dat u vanaf de leeftijd van 5 tot 6 jaar bij hem langs ging in de moskee en later in de madrassa (CGVS, p. 20). Als u de moellah reeds zo lang kende, zou wel verwacht mogen worden dat u meer kon zeggen over hem dan deze beperkte informatie. Daar slaagt u echter niet in: u zegt verder niets te weten over deze persoon (CGVS, p. 21), waardoor een dergelijk directe band moeilijk aanvaard kan worden. Bovendien kunnen er serieuze vraagtekens geplaatst worden bij de handelwijze van de taliban. Het is onduidelijk waarom de taliban zo lang nadat uw vader reeds vermist was nog actief interesse voor u zouden tonen en u plots zouden willen rekruteren. Uit uw verklaringen blijkt immers dat de moellah in de jaren voordien geen moeite deed om u te beïnvloeden in deze richting (zie infra). Zeker gezien het feit u uit een niet uitgesproken overheidsgezinde familie komt die hoofdzakelijk bestaat uit simpele landbouwers, waarbij uw vader de enige zou zijn die, overigens, als ongeschoolde ex-landbouwer, voor de Amerikanen zou hebben gewerkt (zie gehoorverslag R. Q.i van 7 mei 2010, p. 6 in de blauwe map van het administratief dossier), lijkt het sterk dat de taliban nog na zoveel jaren bezig zouden zijn met het lot van uw familie. Bovendien bleek ook uit uw verklaringen dat uw familie en uzelf na het vertrek van uw broer niet langer problemen hebben gehad met de taliban (CGVS, p. 27), waardoor deze abrupte wending weinig plausibel is.

Uw verklaring omtrent de eerder gebeurde rekruteringen in uw dorp missen ook alle logica. Daarbij valt meteen op dat u beweert jarenlang in deze madrassa bij deze moellah te hebben gestudeerd, maar dat er kennelijk geen sprake was van brainwashing: de eerste poging om u te beïnvloeden werd pas ondernomen kort voor uw vertrek uit Afghanistan, dus toen al u welhaast volwassen was, en bestond uit één preek (CGVS, p. 23). Hoe dan ook, u verklaarde nadrukkelijk dat de moellah ook andere jongens in uw dorp had geïndoctrineerd en gerekruteerd om voor de taliban te vechten (CGVS, p. 22). Volgens u werden die jongens dus gebrainwasht (CGVS, p. 21) en ze zouden dan verdwijnen en niet meer terugkomen naar het dorp. U hebt deze informatie van andere dorpelingen gehoord, maar kan niet specificeren van wie (CGVS, p. 23). Bovendien wanneer u gevraagd werd of de andere jongens in de madrassa ook gerekruteerd werden, antwoorde u negatief (CGVS, p. 23) alsook op de vraag of iemand van uw vrienden ooit gerekruteerd werd (CGVS, p. 23). U kan daarnaast niet zeggen om hoeveel personen het gaat of wie er ze waren, enkel weet u dat het gaat om jongens uit uw dorp (CGVS, p. 22). Als u beweert dat de moellah vele andere jongens uit uw dorp die bij u op de madrassa zaten zou rekruteren, zou wel verwacht kunnen worden dat u toch minstens één van deze jongens bij naam zou kunnen opnoemen. Het feit dat u hier niet in slaagde, en bijzonder vaag bleef hieromtrent, doet in grote mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Wat ook opvallend is, is dat volgens u niemand op de hoogte was van de activiteiten van de moellah en zijn linken met de taliban. Het is daarbij in het bijzonder vreemd dat niemand in uw dorp zich vragen stelde over het feit dat verschillende jongens uit die specifieke madrassa verdwenen. U verklaarde dat dit kwam doordat: 'Niemand keek in de richting van de moellah, want hij was maar "een gewone moellah"' (CGVS, p. 18). Dit klinkt echter bijzonder ongeloofwaardig en logischerwijze zou de moellah wel duidelijk gelinkt kunnen worden aan de taliban, of op zijn minst aan de verdwijning van verschillende lokale jongeren.

Ook de manier waarop u dit probleem trachtte op te lossen is vreemd te noemen. Het is daarbij bizar dat u nooit hebt geprobeerd om een jirga samen te roepen, samengesteld uit ouderen van uw gemeenschap die eventueel konden bemiddelen bij dit conflict (CGVS, p. 23), en die hoe dan ook betrokken partij waren als de taliban de jongens uit het dorp probeerde te brainwashed. U koos er wel voor om dit te overleggen met uw broer en oom (CGVS, p. 20), maar geen van hen heeft u aangezet om het probleem dat u niet inging op het aanbod van de moellah op een dergelijke collectieve manier aan te pakken. Evenmin hebt u trouwens iets hebt gerapporteerd aan de instanties zoals de politie, die volgens u niet konden optreden tegen de taliban omdat die zich schuilhielden in de bergen (CGVS, p. 18). De moellah woonde evenwel in uw eigen dorp, dat onder controle stond van de overheid (CGVS, p. 16, 17). Indien u werkelijk problemen kende omwille van deze talibansympathisant wekt het verwondering dat u zelfs nadat u zelf bij de politie zou zijn gegaan nooit de informatie hebt doorgegeven dat deze moellah banden had met de taliban.

Deze rekruteringspoging is, nog steeds volgens uw verklaringen, dan de aanzet geweest om u bij de lokale politie aan te sluiten om zo uzelf te beschermen tegen de taliban. Opnieuw zijn er een aantal elementen die over deze beweerde tewerkstelling twijfel zaaien. Zo is het toch wel merkwaardig dat u tijdens uw interview bij de DVZ niks hebt verteld over uw job als lokale politieagent (zie DVZ, p. 7). Uw verklaring hiervoor was dat u dit nog wou vertellen maar u de kans hiertoe niet kreeg (CGVS, p. 27), wat niet overtuigend is, gezien u tijdens dit eerste interview letterlijk de vraag gesteld werd welk beroep u had en u dus wel degelijk voldoende opportuniteit kreeg om dit te melden (zie DVZ, p. 7), en u daarenboven ook de kans kreeg om kort uiteen te zetten waarom u meende dat de taliban u zouden willen vermoorden. U maakte ook toen geen melding van een job als arbaki maar verklaarde dat uw broer meteen nadat u hem had verteld over de rekruteringspoging een smokkelaar had geregeld voor u (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Overigens situeerde u uw vertrek uit Afghanistan in mei 2021, toen president Ghani nog aan de macht was (zie DVZ, p.12-14) en dus ruim voor de machtsovername door de taliban in augustus 2021. U wijzigt dus nu uw verklaringen en stelt dat u in deze periode actief was bij de ALP. Dat u deze beweerde tewerkstelling bij de ALP zo laattijdig aanbrengt tast in grote mate de geloofwaardigheid ervan aan. Zeker gezien u helemaal aan het begin van het gehoor gevraagd werd of er problemen waren tijdens het interview bij DVZ, en u daar enkel antwoordde dat u geen details heeft kunnen geven (CGVS, p. 3). De objectieve vaststelling dat dit een cruciaal element is van uw huidige verklaarde vrees voor de taliban, en dus geenszins als detail gezien kan worden, tast de geloofwaardigheid van uw tewerkstelling bij de ALP enkel nog meer aan. Daarbij aansluitend ontkende u tijdens het persoonlijk onderhoud aanvankelijk dat u ooit ander werk dan landbouwer gedaan hebt. Het is pas wanneer u eraan herinnerd wordt dat u ook als lokale politieagent gewerkt moet hebben omdat u daarvan documenten had neergelegd, dat u uw verklaringen bijstuurt en bevestigt dat u ook bij de lokale politie hebt gewerkt (CGVS, p.9). Dat komt natuurlijk weinig doorleefd over.

Bovendien verklaarde u een loon, een bankkaart (CGVS, p.25) en een opleiding te hebben gekregen tijdens de laatste 4 maanden voor de val toen u voor de lokale politie beweert te hebben gewerkt (CGVS, p. 10). Echter blijkt uit onze informatie (zie blauwe map) dat de lokale politie op dat moment reeds opgedoekt was en geen geld meer toegestopt kregen van de Amerikanen om via bankkaarten de lonen uit te betalen of in trainingen te voorzien. Het is in die zin vreemd dat u wel verklaard een bankkaart te hebben gekregen, tot op de laatste moment loon uitbetaald kreeg (CGVS, p. 25) en van een training van 4 weken kon genieten (CGVS, p. 10). Maar wat hierbij doorslaggevend is, is dat u ook niet merkte dat er iets aan de gang was binnen de lokale politie terwijl de ALP werd afgebouwd. Bijgevolg is het, zeker in het licht van uw sterk aangetaste geloofwaardigheid, niet aannemelijk dat u effectief ooit bij de ALP aan de slag bent geweest.

Ter staving van uw job bij de ALP legde u kopieën neer van uw ALP badge, het ALP certificaat en uw bankkaart. De documenten vermogen niet bovenstaande appreciatie te wijzigen. Documenten hebben immers slechts bewijswaarde indien ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is. Uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (zie de COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 14 januari 2021 (beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_afghanistan\\_corruptie\\_en\\_documentenfraude\\_20210114\\_0.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20210114_0.pdf)) blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid te herstellen. Bovendien gaat het in deze situatie louter om kopieën wat de bewijswaarde van deze documenten alleen maar sterker doet afnemen.

Volledigheidshalve zijn er met betrekking tot de bedreigingen die er zijn gekomen nadat u bent gestart met uw job bij de lokale politie ook een aantal elementen waarbij serieuze bedenkingen gemaakt kunnen worden. Zo bent u nooit persoonlijk bedreigd geweest door de taliban doordat u vanaf dat u begon te werken bij de lokale politie niet meer in contact kwam met de taliban (CGVS, p. 26). Als de taliban u echt zouden willen

doden hadden ze logischerwijze al zeker iets van zich laten horen tijdens de periode dat u bij de lokale politie beweert te hebben gewerkt, rechtstreeks of via uw verwanten die gewoon in het dorp bleven wonen. Dit is echter niet het geval waardoor dit vraagtekens plaatst bij de ernst van de door u beweerde dreiging omwille van uw voorgehouden job.

Ten overvloede is het ook merkwaardig dat u zo weinig weet over het profiel van uw broer en de redenen waarom hij een verzoek tot internationale bescherming heeft gedaan (CGVS, p. 26). Volgens u vloeien uw problemen immers voort uit de eerdere tewerkstelling van uw vader, waardoor de problemen van uw familie uw persoonlijke problemen werden. Zeker gezien het feit dat u regelmatig met hem contact hebt hier in België is het merkwaardig dat u nooit over deze problemen met hem hebt gepraat. In het bijzonder naar aanleiding van uw eigen persoonlijk onderhoud zou toch wel verwacht kunnen worden dat dit eens ter sprake zou worden gebracht. Het feit dat u dit niet deed komt uw algemene geloofwaardigheid niet ten goede.

Uit dit alles dient dan ook te worden besloten dat de door u aangebrachte elementen niet aannemelijk zijn. Een vrees voor vervolging omwille van deze feiten kan bijgevolg niet worden aangenomen.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op [https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021\\_09\\_EASO\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Security\\_situation\\_update.pdf](https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf), EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_01\\_EASO\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Country\\_focus.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf), de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_afghanistan\\_veiligheids\\_situatie\\_20220505.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheids_situatie_20220505.pdf), EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Security\\_situation.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf), de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_11\\_Q35\\_EUAA\\_COI\\_Query\\_Response\\_Afghanistan\\_update\\_1\\_July\\_31\\_October\\_2022.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) en de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op [https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023\\_12\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Country\\_Focus\\_EN.pdf](https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf)) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de Taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsovername van de Taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten zette zich door in 2023.

In de eerste 21 maanden na de machtsovername (15 augustus 2021 tot 30 mei 2023) registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IEDaanvallen op (vnl. sjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers, waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. In de meest recente periode, van 1 juli 2022 tot 30 september 2023, registreerde UCDP in totaal 619 burgerslachtoffers (bij 302 incidenten waarin minstens één burger het leven liet). Bijna een kwart van deze slachtoffers viel bij vier grote aanslagen in de periode augustus-november 2022, die gericht waren tegen gebedshuizen en de sjiitische gemeenschap.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de Taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de Taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de Taliban en tegen sjiitische burgers. Zowel de activiteiten van anti-Taliban verzetsgroepen en aanslagen door ISKP als de impact van hun acties op de burgerbevolking kenden in de loop van 2023 een sterke terugval na operaties van de Taliban tegen deze groeperingen.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de Taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de Taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berrmbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd kort na de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van aanslagen die voornamelijk plaatsvonden in Kabul en gericht waren tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. In de loop van 2023 daalde het aantal aanslagen van ISKP tegen sjiieten en leek ISKP zich eerder te concentreren op aanslagen tegen de Taliban. Het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen daalde significant na operaties van de Taliban tegen deze groepering in de loop van 2023.

ACLED en UCDP registreerden in de periode van 1 juli 2022 tot 30 september 2023 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar en Panjshir. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers, gevolgd door Takhar, Panjshir, Badakshan en Baghlan. Ongeveer 40% van het aantal burgerslachtoffers viel in deze laatste provincies en dit hoofdzakelijk in de periode tussen juli en oktober 2022.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de Taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden (-96%) en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. UNOCHA rapporteerde in de periode van 1 juli 2022 tot 22 augustus 2023 in totaal 2.205 (315 families) nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, allen afkomstig uit Panjshir. Ontheemding ten gevolge de economische situatie en natuurrampen kende een sterke stijging.

De machtsovername door de Taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter

door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsovername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in 2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. UNOCHA geeft aan dat twee derde van de bevolking in 2023 humanitaire hulp nodig heeft. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is van onvoldoende voedselconsumptie en volgens de IPC-kwalificatie kent minstens 40% van de bevolking een hoog niveau van acute voedselononzekerheid.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin

wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseerd punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene preciaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Key\\_socio\\_economic\\_indicators\\_in\\_Afghanistan\\_and\\_in\\_Kabul\\_city.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf), nEASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op [https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020\\_08\\_EASO\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Key\\_Socio\\_Economic\\_Indicators\\_Focus\\_Kabul\\_City\\_Mazar\\_Sharif](https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif) de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_11\\_Q35\\_EUAA\\_COI\\_Query\\_Response\\_Afghanistan\\_update\\_1\\_July\\_31\\_October\\_2022.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf)) en de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op [https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023\\_12\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Country\\_Focus\\_EN.pdf](https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf)) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de Taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de Taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socioeconomische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de Taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de Taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties

in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de Taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afghaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde Talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de Taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de Taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de Taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de Taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Targeting\\_of\\_individuals.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf), EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>), EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Key\\_socio\\_economic\\_indicators\\_in\\_Afghanistan\\_and\\_in\\_Kabul\\_city.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf), EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op [https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023\\_12\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Country\\_Focus\\_EN.pdf](https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf), en de COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_afghanistan\\_migratiebewegingen\\_van\\_afghanen\\_sinds\\_de\\_machtsovername\\_door\\_de\\_taliban\\_20231214.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf), kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de Taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de Taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. Begin oktober 2023 zou het aantal hooggeplaatste figuren dat terugkeerde naar Afghanistan volgens de 'Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren' opgelopen zijn tot bijna 700 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van Kaboel, Kandahar, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Volgens bronnen heeft er in 2022 en tijdens de eerste maanden van 2023 over het algemeen geen gedwongen terugkeer plaatsgevonden vanuit Europa naar Afghanistan. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 gaat het opnieuw om duizenden mensen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan worden Afghaanse migranten gerepatriëerd. In 2022 en tijdens de eerste helft van 2023 gaat het over meer dan 600.000 Afghanen die worden teruggestuurd uit Iran. In het najaar van 2023 kwam ook een massale migratiegolf vanuit Pakistan op gang. Midden november 2023 zouden reeds meer dan 300.000 Afghanen Pakistan verlaten hebben nadat de Pakistaanse autoriteiten begin oktober hun nieuw deportatiebeleid bekend hadden gemaakt.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de Taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door Talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de Taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De Taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De Taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen. De Taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.

Evenmin worden de Taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De Taliban hebben wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de Taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VN-personeel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto Talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de Taliban niet in staat worden geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de Taliban personen behandelen die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan geen weet te hebben van systematische acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land.

Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de Taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van de perceptie verwesterd te zijn. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de

Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de Taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoekende partij te worden aangereikt. In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat u tot minstens 17-jarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat u in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. U stelt dat u tijdens de periode dat u in Afghanistan leefde u bent vier of vijf jaar naar de madrassa geweest en vier of vijf jaar naar de gewone school in Afghanistan (CGVS, p. 20).

Bijgevolg dient besloten te worden dat u door uw jarenlange deelname aan de Afghaanse maatschappij bij uw vertrek uit Afghanistan al gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Daarom kan niet worden aangenomen dat u, na een verblijf van anderhalf jaar in België, totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Verder blijkt uit voorgaande vaststellingen dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de Taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de Taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat u daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.

Uit al het voorgaande blijkt dat u niet hebt aangetoond dat er wat u betreft een vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Conventie van Genève, noch dat er een reëel risico bestaat op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

De documenten die u ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming aanbrengt, zijn niet van dien aard dat zij bovenstaande bevindingen vermogen te wijzigen.

De kopieën van uw ALP badge, het ALP certificaat en uw bankkaart werden reeds hierboven besproken. Ook het originele certificaat van het werk van uw vader dat ook uw broer tijdens zijn beroepsprocedure had neergelegd, werd reeds hierboven besproken. Het certificaat van het Klein Kasteeltje, de kopie van de ID-kaart van uw broer en de kopie van de documenten over de activiteiten van uw broer hebben geen betrekking op uw asielrelaas en worden voor deze beslissing buiten beschouwing gelaten. De vier foto's die u hebt neergelegd zijn om te beginnen afkomstig uit een private bron en vallen niet in tijd of ruimte te plaatsen waardoor de bewijswaarde ervan slechts gering is. Bovendien zijn 2 van de 4 foto's die u hebt neergelegd bijzonder onscherp waardoor het quasi onmogelijk is om iets of iemand er op te identificeren. De kopie van uw taskara wordt in deze beslissing niet betwist. Deze ondersteunt evenwel slechts uw identiteit en nationaliteit, die in deze beslissing niet in twijfel wordt getrokken.

### C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

### 2. Over de rechtspleging

Verweerder is niet ter terechtzitting verschenen.

Artikel 39/59, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt als volgt: *“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”*

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) op grond van de afwezigheid van de verweerder ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus verzoeker te erkennen als vluchteling of hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van verweerder niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

### 3. Stukken die aanvullend werden neergelegd

Op 9 december 2024 heeft verweerder, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, aan de Raad een aanvullende nota overgemaakt waarin hij verwijst naar de volgende rapporten en er de weblinks van bijbrengt:

1. EUAA “COI Query Afghanistan Major legislative, security-related and humanitarian developments”, 4 november 2022;
2. EUAA, “Afghanistan Security Situation”, augustus 2022;
3. EASO, “Afghanistan Country Focus”, januari 2022;
4. EUAA, “Afghanistan Country Focus”, december 2023;
5. EUAA, “Country Guidance: Afghanistan”, mei 2024;
6. EUAA, “Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city”, augustus 2022;
7. EASO “Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City”, augustus 2020;
8. EUAA, “Afghanistan: Targeting of individuals”, augustus 2022;
9. UNAMA, “Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan”, juni 2023;
10. COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban, 14 december 2023;
11. EUAA « COI Query Afghanistan – Major legislative, security-related, and humanitarian developments », 2 februari 2024;
12. EUAA, “Afghanistan Country Focus”, november 2024.

Op 5 december 2024 maakt verzoeker een aanvullende nota over met volgende documenten:

- een uiteenzetting, waarbij uitgebreid wordt verwezen en geciteerd uit actuele rapporten met betrekking tot de accurateheid van de informatie afkomstig uit Afghanistan; de actuele veiligheidssituatie; de socio-economische en humanitaire situatie en betreffende de mogelijkheid tot terugkeer -verwestering van verzoeker
- certificaten NT2
- arbeidsovereenkomst onbepaalde duur
- individuele rekeningen
- Fiche 281.10
- Gym membership
- voorlopig rijbewijs
- overeenkomst VAB rijkschool
- documenten mbt aankoop, verzekering, keuring wagen
- 11 aanbevelingsbrieven van collega's en vrienden
- foto's ivm zijn huidige sociale activiteiten.

### 4. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een *daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

## 5. Bewijslast en samenwerkingsplicht

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan: a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven; b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek; d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.

## 6. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Het vluchtrelaas van verzoeker kan als volgt worden samengevat. Verzoeker vreest bij terugkeer de taliban omwille van de tewerkstelling van zijn vader voor de Amerikanen en omwille van zijn eigen tewerkstelling bij de Afghaanse Lokale Politie (ALP).

6.1 De commissaris-generaal weigert verzoeker de vluchtelingenstatus toe te kennen omdat hij geen geloof hecht aan zijn relaas. Hij komt hiertoe op grond van volgende vaststellingen:

- Verzoeker staat in Oostenrijk geregistreerd als minderjarige en in Bulgarije staat verzoeker geregistreerd onder een *alias* met een andere geboortedatum dan in Oostenrijk en België;
- De CGVS geen geloof hecht aan de tewerkstelling van verzoekers vader als soldaat voor de Amerikanen;
- De CGVS geen geloof hecht aan de rekruteringspoging van de taliban die een gevolg zou zijn van de tewerkstelling van zijn vader voor de Amerikanen;
- De CGVS geen geloof hecht aan de eerdere rekruteringen in zijn dorp, dat niemand van het dorp op de hoogte was van de activiteiten van de moellah en zijn linken met de taliban en dat verzoeker nooit deze informatie, dat de moellah banden had met de taliban, heeft doorspeeld aan de politie, zelfs niet nadat verzoeker zelf bij de politie was tewerkgesteld;
- De CGVS geen geloof hecht aan verzoekers tewerkstelling bij de lokale politie omdat verzoeker hier niets over verklaarde tijdens het eerste interview. Bovendien verklaarde verzoeker op de DVZ vertrokken te zijn uit Afghanistan in mei 2021, toen president Ghani nog aan de macht was maar verklaarde verzoeker op het CGVS in die periode actief te zijn bij de ALP. Verzoeker verklaarde zijn loon, bankkaart en een opleiding te hebben gekregen tijdens de laatste 4 maanden voor de val toen hij voor de ALP

beweerde te werken doch uit informatie blijkt dat de ALP op dat moment reeds was opgedoekt en geen geld meer kreeg van de Amerikanen;

- De CGVS merkt nog op dat verzoeker verklaarde nooit persoonlijk bedreigd geweest te zijn door de taliban. Verzoeker weet ook zeer weinig over het profiel van zijn broer en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indiende in België;
- De CGVS oordeelt dat verzoeker niet kan worden beschouwd als verwesterd omdat verzoeker geen concrete elementen aanreikt die als negatief kunnen worden gepercipieerd. Verzoeker heeft tot minstens 17-jarige leeftijd in Afghanistan verbleven, is vier tot vijf jaar naar de madrassa gegaan en is vier of vijf jaar naar de gewone school in Afghanistan geweest. De CGVS stelt dat verzoeker bij zijn vertrekt uit Afghanistan al gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen en dat na anderhalf jaar verblijf in België niet kan worden aangenomen dat hij totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen.

6.2 Waar verzoeker erop wijst dat hij bij terugkeer naar Afghanistan het risico loopt om als verwesterd te worden beschouwd, kan op basis van de beschikbare objectieve landeninformatie, volgende analyse worden gemaakt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", december 2023, p. 18). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De *de facto*-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving. Sinds de machtsovername door de taliban in augustus 2021 houdt de conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingend. De rol van Akhundzada, als diegene die de finale zeg heeft over de meeste beleidsaspecten, is ondertussen verankerd, hoewel discussie blijft bestaan over de richting inzake binnenlands en buitenlands beleid (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", november 2024, p. 27). In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de sharia (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", december 2023, p. 26).

Er is volgens de beschikbare bronnen geen ruimte voor politieke oppositie en de 'civic space' wordt door organisatie Civicus, een internationaal netwerk van maatschappelijke middenveldorganisaties, beschouwd als gesloten. Afghaanse lokale media en middenveldorganisaties krijgen steeds meer restricties opgelegd. Zo is elke berichtgeving over mensenrechten en kritiek op de taliban, als de 'legitieme heersers', verboden, wat leidt tot zelfcensuur bij de nog actieve journalisten in Afghanistan. Tevens werd de VN Speciale Rapporteur over de mensenrechtensituatie in Afghanistan de toegang tot het land ontzegd in augustus 2024. Dit resulteert in een situatie waarin het steeds moeilijker wordt om betrouwbare en *up-to-date* informatie over het land te krijgen (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", november 2024, p. 13, 23, 24). De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de *de facto*-administratie ontwikkelt naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", december 2023, p. 21 en november 2024, p. 27). Om de strenge leefregels van de talibans zeer strikte interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de *de facto*-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt daartoe ook het 'Taliban General Directorate of Intelligence' (GDI) en een aantal *de facto*-staatsinstellingen (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", december 2023, p. 24). De MPVPV wordt omschreven als een invloedrijke instelling die direct rapporteert aan de opperste leider over belangrijke thema's.

De taliban, die de Deobandi-islam aanhangen, een puriteinse en conservatieve tak binnen de soennitische islam (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", november 2024, p. 20) streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De *de facto*-regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrassa's over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijssysteem onder vuur komen te liggen en zijn inspanningen om seculier onderwijs te bannen toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, Afghanistan - Country Focus, december 2023, p. 94, 101; EUAA, "Afghanistan - Country Focus", november 2024, p. 136). Er is een *curriculum* goedgekeurd voor mannelijke en vrouwelijke madrassas, maar de *de facto*-autoriteit heeft geen richtlijnen gegeven over algemene vakken. Volgens een assistent professor verbonden aan de American University of Afghanistan hebben sommige madrassa's dit aangegrepen om in hun *curriculum* niet-religieuze en wetenschappelijke onderwerpen op te nemen omdat meisjes geen toegang hebben tot secundair onderwijs. Dit is evenwel, volgens deze expert, niet op uniforme wijze doorgevoerd. Het *curriculum* van madrassa's die worden gefinancierd door hoge functionarissen van de *de facto*-autoriteit weerspiegelt hun

persoonlijke visie wat resulteert in sommige 'erg moderne' en andere 'conservatieve' madrassa's (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", november 2024, p. 106-107, 136).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk. De *de facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de facto*-regeringen, vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven, die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, "Afghanistan security situation", augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, "Afghanistan targeting of individuals", augustus 2022, p. 41 ev.). Op 31 juli 2024 werd door de *de facto*-autoriteiten de zogenaamde moraliteitswet aangenomen waarin, enerzijds, een aantal verboden handelingen voor het grote publiek worden geformuleerd, en, anderzijds, de verantwoordelijkheden van en gedragscode voor het MPVPV-personeel worden uiteengezet. De wet bevat onder meer voorschriften die toezien op gendersegregatie in het openbaar leven, een voorwaarde opdat vrouwen het huis kunnen verlaten. Het is vrouwen verboden om naar vreemde mannen te kijken, terwijl het mannen niet is toegestaan te kijken naar het gezicht of het lichaam van niet-verwante vrouwen. De moraliteitswet bevat zowel voor vrouwen als mannen kledivoorschriften, zoals voor vrouwen het bedekken van het gehele lichaam en hun aangezicht om sociale onrust te vermijden (sinds mei 2022 geldt deze instructie om hun aangezicht te bedekken bij voorkeur door middel van een burka), en bevat tevens het verbod voor mannen van een on-islamitische haarstijl en het scheren van een baard korter dan de voorgeschreven lengte. De wet specificeert verder een aantal scheren waaronder het niet bidden, het niet deelnemen aan verplichte (gezamenlijke) gebeden en het sluiten van vriendschap met niet-moslims of hen imiteren. Voorts is muziek tijdens bijeenkomsten of in woningen verboden en geldt er een verbod op ongehoorzaamheid van kinderen tegenover hun ouders. Voorts bepaalt de moraliteitswet dat MPVPV personeel ertoe gehouden is inbreuken door 'mentaal gehandicapte personen' en kinderen te beëindigen (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", november 2024, p. 30, 34-44). Over het algemeen gaat het om voorschriften die sinds de machtsovername bestonden en ook reeds afgedwongen werden al zien sommige bronnen de codificatie als een indicatie dat deze regels strikter zullen worden toegepast en in een meer repressief en wreder systeem. Er is evenwel nog geen noemenswaardige toepassing van de moraliteitswet als dusdanig gemeld (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", november 2024, p. 29, 35).

Laster en ongefundeerde kritiek op de *de facto*-regering is verboden - al wordt opbouwende kritiek inzake nog on vervulde beloften van de taliban, die hun rol als legitieme heersers erkent, tot op zekere hoogte gedoogd - en moeten nationale en internationale ngo's hun vrouwelijke medewerkers op non-actief zetten, zo niet kunnen zij hun licentie verliezen, is het voor vrouwen verboden om voor VN-agentschappen te werken, is universitaire scholing voor vrouwen geschorst, moeten schoonheidssalons sluiten en moet het vieren van Valentijn worden vermeden. Naast deze nationale decreten en instructies, die aanleiding geven tot het institutionaliseren van een genderapartheid, werden er in sommige provincies ook bijkomende instructies uitgevaardigd. Zo werd in sommige provincies aan winkeliers het verbod opgelegd om te verkopen aan vrouwen zonder hijab. Voorts werd gerapporteerd dat het in Kabul verboden is om muziek te spelen in trouwzalen en dat vrouwen geen parken en publieke badhuizen mogen bezoeken, werden in Helmand en Kandahar onderwijsinstellingen gesloten tot nader order, werden winkeliers in Mazar-e-Sharif verplicht hun winkels te sluiten gedurende de gebeden en deze bij te wonen en werden mannelijke leerkrachten en studenten in Kandahar verplicht schriftelijk te beloven de taliban-interpretatie van de sharia na te leven, met inbegrip van het dragen van traditionele Afghaanse kleren en het groeien van een baard (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", december 2023, p. 24; EUAA, "Afghanistan - Country Focus", november 2024, p. 24).

De *de facto*-autoriteiten hebben sinds de machtsovername enkele instructies gegeven in decreten en algemene richtlijnen, maar in de eerste jaren na de overname waren er weinig instructies op schrift beschikbaar. In plaats daarvan werden instructies en richtlijnen gecommuniceerd via verschillende kanalen, waaronder sociale media en tijdens interviews met de media. Hoewel er nog steeds per decreet wordt geregeerd, heeft de *de facto*-regering het wetgevingsproces geformaliseerd, waarbij een commissie wetsvoorstellen beoordeelt voordat ze worden voorgelegd aan de uiteindelijke goedkeuring van de opperste leider. Uitgevaardigde decreten worden heden gebundeld en gepubliceerd in openbare bladen omdat de authenticiteit van decreten, die op sociale media werden gepubliceerd, moeilijk te controleren was en soms niet ernstig werd genomen. Ondanks een meer geformaliseerd proces, worden instructies nog steeds mondeling en in verschillende andere vormen gegeven, waarbij er soms onduidelijkheid bestaat over hun juridische status. Lokale *de facto*-staatsdepartementen, evenals lokale afdelingen van de MPVPV, hebben bovendien hun eigen instructies uitgevaardigd, volgens UNAMA. Voorts verklaarde een anonieme internationale organisatie aan de COI-eenheid van het Zweedse migratieagentschap dat niet alle instructies worden gepubliceerd, waardoor het enige tijd kan duren voordat iedereen op de hoogte is van het bestaan ervan. De uitgevaardigde instructies blijven vaak vaag geformuleerd, wat ruimte laat voor verschillende interpretaties. Er wordt gesuggereerd dat de formuleringen opzettelijk vaag zijn gehouden om onder andere

de ambiguïteit van het beleid te vergroten en ruimte te laten voor aanpassingen (EUAA, “Afghanistan - Country Focus”, november 2024, p. 28-29). Dit resulteert in onzekerheid en kan leiden tot arrestatie voor wat legaal lijkt, terwijl sommige instructies worden aangekondigd maar dode letter blijven (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “Algemeen Ambtsbericht Afghanistan”, juni 2023, p. 95, geciteerd in COI Focus Afghanistan, “Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban” van 14 december 2023; EUAA, “Afghanistan - Country Focus”, november 2024, p. 30, 32-33, 35). Functionarissen van *de facto*-autoriteiten op provinciaal niveau roteren op regelmatige basis, wat een impact heeft op de lokale toepassing van restricties. Verschillende bronnen zien een algemene trend waarbij instructies op meer uniforme wijze worden toegepast en lokale variaties verminderen (EUAA, “Afghanistan - Country Focus”, november 2024, p. 31). Het is voor de Afghaanse bevolking evenwel nog steeds niet duidelijk welke regels waar van toepassing zijn en er blijft volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm, ook na de publicatie van de moraliteitswet (EUAA, “Afghanistan - Country Focus”, november 2024, p. 27).

Binnen hun mandaat kan het MPVPV-personeel regels en instructies stapsgewijs afdwingen via een aanmaning, bedreiging, boetes, opsluiting of elke straf die het personeelslid passend acht en dat niet tot de exclusieve bevoegdheid van een rechtbank behoort (EUAA, “Afghanistan - Country Focus”, november 2024, p. 32). Opgelegde restricties lijken over het algemeen op striktere wijze afgedwongen te worden in rurale gebieden dan in steden zoals Kaboel en in sommige conservatieve in Kaboel gebieden zijn lokale waarden al in overeenstemming met opgelegde regels. De MPVPV treedt evenwel strenger op in bepaalde periodes en was veel meer aanwezig na de afkondiging van de moraliteitswet (EUAA, “Afghanistan - Country Focus”, november 2024, p. 32).

In de periode 15 augustus 2021 tot 31 maart 2024 documenteerde UNAMA 1.003 gevallen waarbij de handhaving door MPVPV-personeel van voorschriften gepaard ging met schendingen van de fysieke en mentale integriteit van personen (EUAA, “Afghanistan - Country Focus”, november 2024, p. 27). Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder taliban-rechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen. Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de sharia volledig toe te passen en ‘hudud’- en ‘qisas’-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen. Verschillende gevallen van openbare geseling volgden op deze verklaring in het hele land. Lijfstraffen worden nog steeds regelmatig toegepast (EUAA, “Afghanistan - Country Focus”, december 2023, p. 27 en november 2024, p. 47).

In het bijzonder wat betreft ‘zina’ – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. ‘Zina’ is één van de ‘hudud’-misdaden (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, “Algemeen Ambtsbericht Afghanistan”, juni 2023, p. 7, voetnoot 1). Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die samen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA “Afghanistan targeting of individuals”, augustus 2022, p. 35, 87-88 en 95-96) en van een video die in juni 2024 circuleerde van een jongen met sporen van seksueel misbruik en die volgens Afghaanse media door een lokale veiligheidscommandant was gestraft omdat hij telefoneerde met een meisje (EUAA, “Afghanistan - Country Focus”, november 2024, p. 39). In het Algemeen Ambtsbericht wordt gesteld dat geen betrouwbare gegevens bestaan over de bestraffing van ‘zina’ en dat het moeilijk is cijfers te vinden van aantallen lijfstraffen voor deze specifieke ‘hudud’-misdad aangezien de politie deze cijfers niet meedeelt (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “Algemeen Ambtsbericht Afghanistan”, juni 2023, p. 130).

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, “Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban’s second Emirate”, van 15 juni 2022 in EUAA “Afghanistan security situation”, augustus 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

Door de beperkingen waaraan bronnen onderhevig zijn, bestaan er ook geen exacte cijfers over het aantal uitgevoerde lijfstraffen. UNAMA maakt melding van honderden gevallen van “wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing” waaronder openbare geseling, afranseling, zweepslagen en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname. Ook AW en Rawadari rapporteerden gevallen van zweepslagen (EUAA, “Afghanistan - Country Focus”, december 2023, p. 27). De plaatsvervangende taliban-opperrechter kondigde aan dat rechtbanken in het hele land 175 personen hadden veroordeeld tot ‘qisas’-straffen, 37 tot steniging en 103 tot ‘hudud’-straffen zoals zweepslagen en amputatie (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “Algemeen Ambtsbericht Afghanistan”, juni 2023, p. 130). Volgens de lokale media bron Hasht-e-Subh, werden op basis van cijfers van het *de facto*-Hooggerechtshof en eigen berichtgeving, 715 personen (waarvan 136 vrouwen) onderworpen aan zweepslagen in de periode tussen de machtsovername en 17 augustus 2024 in de 31

Afghaanse provincies. Deze straf werd opgelegd onder meer wegens buitenechtelijke relaties, diefstal maar ook het niet naleven van de kledijvoorschriften, het drinken van alcohol en het telefoneren met 'niet-mahram' personen (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", november 2024, p. 47). Een professor aan de American University of Afghanistan wees erop dat bij het uitspreken van lijfstraffen in principe een zeer hoge bewijsstandaard geldt. Het grote aantal lijfstraffen dat reeds werd uitgevoerd wijst er volgens hem echter op dat een zeer 'soepele' bewijsstandaard wordt gehanteerd door de taliban. Bovendien worden opgelegde straffen niet steeds vooraf gegaan door een rechterlijke procedure, maar worden ze veeleer opgelegd via individuele, *ad hoc*-beslissingen, bijvoorbeeld door leden van de MPVPV en de *de facto*-politie, wanneer deze tijdens controles op straat vaststellen dat burgers zich niet aan de opgelegde regels houden (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", december 2023, p. 27).

De scheiding van mannen en vrouwen in het openbare leven op straat wordt door controleurs van de MPVPV gecontroleerd, die volgens sommige bronnen ook vragen stelden over de kernelementen van de islam of over de sharia en mensen die hierop niet het juiste antwoord gaven naar het politiebureau brachten (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht", juni 2023, p. 96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban alsook personen die mensenrechtenkwesaties onder de aandacht brachten (Denmark, DIS, Afghanistan, "Taliban's impact on the population", juni 2022, p. 23-24 en EUAA, "Afghanistan - Country Focus", december 2023, p. 20 en november 2024, p. 25). Volgens Dr. Schuster hebben de taliban sociale media profielen gemonitord en werden mensen beschuldigd van morele corruptie (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", december 2023, p. 98). Een andere bron stelt dat het monitoren van sociale media vooral leidde tot het opsporen van personen die kritiek uitten in eigen naam (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht", juni 2023, p. 44). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie ("Ministry of Communications and Information Technology") wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met "immorele inhoud" te beperken (EUAA, "Afghanistan targeting of individuals", augustus 2022, p. 44). Volgens verschillende bronnen controleren de taliban niet alleen sociale media netwerken maar luisteren zij ook mee met telefoongesprekken, ook met personen die vanuit het buitenland naar familieleden in Afghanistan belden (Ministerie van Justitie, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", p. 44, 80, 116 en EUAA, "Afghanistan - Country Focus", november 2024, p. 25). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan, "Taliban's impact on the population", juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in de EUAA "Afghanistan targeting of individuals", augustus 2022). Er zijn ook taliban aanhangers online actief die bedreigende commentaren posten bij berichten van personen die kritiek uiten op de *de facto*-regering en ijveren voor vrouwenrechten. Er is evenwel geen sterk bewijs dat om door de taliban gecoördineerde acties gaat. Er wordt ook melding gemaakt van twee Afghanen in Duitsland die online kritiek hadden geuit op de taliban en wiens families in Afghanistan door de taliban werden gearresteerd (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", november 2024, p. 26, 45).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De opperste leider van de taliban, Haibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de "geloofsethiek en denkwijze" van Afghanen die Afghanistan verlaten in gevaar werden gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen (voetnoot 476, TOLONews, "Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada", 8 december 2021 in EUAA "Afghanistan targeting of individuals", augustus 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, maar ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA "Afghanistan targeting of individuals", augustus 2022, p. 50-51). Desalniettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsook alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban.

Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven, al dan niet vrijwillig teruggekeerd zijn naar Afghanistan en dat honderdduizenden Afghanen zijn gerepatriëerd vanuit Iran en Pakistan in 2024, waarbij zij materiële ondersteuning kregen om terug te keren naar hun regio van oorsprong. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en de informatie hierover blijft beperkt en anekdotisch. Volgens persberichten stuurde Frankrijk in maart 2023 één Afghaanse man en Duitsland in maart 2024 28 Afghanen gedwongen terug. Het ging telkens om personen die criminele feiten hadden gepleegd. Volgens Der Spiegel werden deze personen opgesloten bij terugkeer maar na een week weer vrijgelaten, terwijl een aantal onder een vorm van huisarrest geplaatst en ondervraagd werd. Een prominent activist voor het recht op onderwijs voor meisjes werd begin 2023 gearresteerd na een bezoek aan Brussel waar hij diplomaten en EU-ambtenaren had ontmoet en werd vervolgens zeven maanden opgesloten (EUAA, "Afghanistan – Country Focus", november 2024, p. 44- 45).

Volgens sommige (deels anonieme) bronnen zijn controles op de luchthaven van Kaboel zeer grondig en hebben *de facto*-immigratieambtenaren lijsten van gezochte personen waaronder voormalige medewerkers van de ANDSF. Een andere anonieme bron stelt dat de taliban weinig informatie hebben over teruggekeerde personen en dat terugkeerders misschien de les gespeld krijgen door een mullah over de gevaren van emigratie. Volgens een mensenrechtenactiviste die buiten Afghanistan actief is, zou terugkeer voor personen die geen problemen hebben met *de facto*-autoriteiten mogelijk zijn, maar zou dit wel het geval kunnen zijn voor personen met een hoog profiel (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", november 2024, p. 45, wat in de lijn ligt van wat eerder door een anonieme organisatie binnen Afghanistan werd gesteld, zie EUAA, "Afghanistan targeting of individuals", augustus 2022, p. 55). Volgens het Algemeen Ambtsbericht is het, net omwille van de beperkte en anekdotische informatie hierover, onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij behandeld zouden worden bij terugkeer naar Afghanistan, (EUAA "Afghanistan targeting of individuals", augustus 2022, p. 53-55; "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", p. 148-149; COI Focus Afghanistan, "Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023", p. 36). Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, Afghanistan – taliban's impact on the population, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, "Afghanistan: targeting of individuals", augustus 2022, p. 55). Het is voor de taliban in dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", juni 2023, p. 44).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afghaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat er een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen mogelijk zijn en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon terugkeert (COI Focus Afghanistan, "Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023", p. 36). Bronnen geven ook aan dat individuen die als "verwesterd" worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of burens omdat ze worden gezien als "verraders" of "ongelovigen".

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA "Afghanistan targeting of individuals", augustus 2022, p. 51, EUAA, "Afghanistan - Country Focus", december 2023, p. 100). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid: (1) personen "die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden", dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en; (2) personen die "verwesterd" zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht.

Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van 'zina' kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden. In de EUAA "Country Guidance: Afghanistan" wordt gesteld dat vervolging van personen die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De richtsnoeren van EUAA kunnen worden bijgetreden (EUAA "Country Guidance: Afghanistan", mei 2024, p. 57-61).

6.3 Uit het rechtsplegingsdossier blijkt dat aan verzoeker, die niet onderworpen werd aan een leeftijd test, als geboortedatum (...) januari 2004 werd toegeschreven. Bij het verlaten van Afghanistan, in augustus 2021, was hij derhalve ongeveer zeventien jaar oud. Verzoeker bevindt zich ongeveer drie jaar buiten Afghanistan. In de bestreden beslissing wordt gesteld dat de kopie van zijn taskara niet wordt betwist en deze zijn identiteit en nationaliteit ondersteunt, "*die in deze beslissing niet in twijfel wordt getrokken*". Nu verzoekers leeftijd op geen enkel moment in twijfel getrokken werd doorheen zijn verzoek om internationale bescherming, is het allerminst ernstig van de commissaris-generaal om in de beslissing te motiveren dat hij bedrieglijke verklaringen aflegt louter omdat zou blijken dat hij in Bulgarije een *alias* opgaf en in Oostenrijk een andere geboortedatum opgaf. In elk geval bevestigt de CGVS in de bestreden beslissing dat verzoekers identiteit en nationaliteit niet in twijfel worden getrokken.

Hoewel verzoeker vóór zijn vertrek uit Afghanistan op zeventienjarige leeftijd al beperkt gevormd was naar Afghaanse gebruiken, waarden en normen, heeft hij in zijn jonge jaren de laatste drie jaar buiten Afghanistan en in Europa doorgebracht. De jaren van adolescentie vormen tevens een belangrijke en bijzondere fase in de overgang naar volwassenheid, waar eigenheid, het vormen van een eigen identiteit, zelfbewustzijn en persoonlijke relaties een grote rol spelen. In de mate dat verzoeker voor zijn vertrek uit Afghanistan opgroeide in de Afghaanse gebruiken, waarden en normen zoals ze bestonden voor de machtsvername door de taliban en hij als minderjarige daar deels door was gevormd, heeft hij heden echter ook een zeer belangrijke periode in zijn vormende jaren, die essentieel zijn voor zijn sociale ontwikkeling, in Europa doorgebracht. Gelet op zijn jonge leeftijd bij aankomst in België speelde een deel van verzoekers adolescentie, een belangrijke en bijzondere fase in de ontwikkeling van een jongere, zich af in België, een geseculariseerde samenleving.

In het verzoekschrift wijst verzoeker op zijn westerse kleding, dat hij geen baard heeft en een moderne haarsnit. Hij gaat niet meer naar de moskee, heeft het uitgaansleven ontdekt en drinkt soms alcohol. Hij is reeds lange tijd aan het werk en maakt gebruik van tal van sociale media. In de aanvullende nota van 5 december 2024 voegt verzoeker toe dat hij fulltime werkt en in zijn vrije tijd nog flexi-jobs doet, naar de fitness gaat, zijn rijbewijs heeft gehaald en Nederlands leert. Hij heeft een grote vrienden- en kennissenkring en hij heeft ondertussen een auto gekocht om gemakkelijk op zijn werk te geraken, getuige de bijgevoegde documenten.

Ter terechtzitting blijkt verzoeker zich vlot in het Nederlands te kunnen uitdrukken. De verschillende getuigenverklaringen bevestigen dat verzoeker zich communicatief in het Nederlands kan uitdrukken.

Uit de aanbevelingsbrieven van collega's en vrienden blijkt dat verzoeker leergierig, behulpzaam, aangenaam en sociaal in omgang is, goed werk levert en een "*goede vriend*" is.

Uit de bijgevoegde stukken van de aanvullende nota van 5 december 2024 blijkt dat verzoeker sinds 2 september 2024 fulltime werkt, de rijkschool heeft gevolgd en zich ondertussen ook een auto heeft aangeschaft. De talrijke foto's geven blijkt van ruime sociale contacten en vriendschappen met jongens en meisjes van verschillende achtergronden, culturen en overtuigingen en het ondernemen van verschillende activiteiten, zoals fitnessen.

Uit het interview op het CGVS blijkt ook dat verzoekers vader sinds 2010 vermist is (CGVS interview, p. 12), en nog steeds is vermist, hetgeen ook verklaard werd door zijn broer die in België de subsidiaire beschermingsstatus heeft gekregen op 21 september 2010. Daarnaast verklaart verzoeker dat zijn moeder is overleden ten gevolge van covid-19 (CGVS, p. 15) en geen andere broers of zussen heeft dan zijn oudere broer die in België verblijft (CGVS, p. 14). Verzoeker heeft nog een maternale oom in Afghanistan maar verder geen andere ooms of tantes of familie (CGVS, p. 13). Verzoekers netwerk in Afghanistan is aldus beperkt tot zijn maternale oom. Verzoeker geeft ook toe dat hij naar België kwam omdat zijn (enige) broer

hier verblijft sinds 2010. Verzoeker komt uit een ruraal gebied in Dare Noor in Nangarhar en is nooit verhuisd. Hij is Pashaï en behoort tot de stam Qaderi en verklaart niet gelovig te zijn (CGVS, p. 7).

Ter zitting verklaart verzoeker (die zich in het Nederlands uitdrukt) dat hij zich hier veilig voelt, veel vrienden heeft en het belangrijk vindt dat iedereen zijn eigen geloof kiest en er veel vrijheid heerst. Zijn broer vormt een gezin met zijn echtgenote en kinderen en heeft een nachtwinkel in Brussel. Verzoeker wijst erop dat zijn beide ouders overleden zijn en hij niet vaak contact heeft met zijn maternale oom in Afghanistan.

6.4. Uit het geheel van de voormelde verklaringen en voorliggende documenten blijkt dat verzoeker zich één van de landstalen eigen heeft gemaakt, onderwijs volgt, hier werkt, een sociaal netwerk heeft opgebouwd in België, zich openstelt voor en actief participeert in de Belgische samenleving en zelfredzaam is. Zo uit verzoekers scholing, werkervaring en activiteiten in België als dusdanig niet kan worden besloten dat hij is verwesterd, moet wel worden vastgesteld dat hij tijdens zijn maatschappelijke participatie onvermijdelijk werd en wordt geconfronteerd met een Europese manier van leven alsook met gedragingen en opvattingen die door de taliban als niet-Afghaans of niet-islamitisch kunnen worden beschouwd. Dit alles vond en vindt plaats tijdens zijn (sociale) ontwikkeling als adolescent, een cruciale levensfase waarin jongeren vatbaar zijn voor externe invloeden en die essentieel is in het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en normen. De jaren van adolescentie vormen immers een belangrijke en bijzondere fase in de overgang naar volwassenheid, waar eigenheid, het vormen van een eigen identiteit, zelfbewustzijn en persoonlijke relaties een grote rol spelen. Verzoekers (sociale) ontwikkeling in België vloeit *in casu* voort uit onder andere zijn ervaringen op school, zijn tewerkstelling, zijn vrijetijdsbesteding en sociale activiteiten, zijn dagelijkse contacten met zijn broer, (Belgische) leeftijdsgenoten, diverse sociale contacten alsook het zich eigen maken van één van de landstalen. Gelet op het verblijf van zijn broer in België, kan ook worden aangenomen, zeker gelet op het gegeven dat zijn broer hier al ongeveer 15 jaar verblijft met een subsidiaire beschermingsstatus en zich hier heeft geïntegreerd, dat verzoeker in een omgeving verblijft waarin zijn integratie in de Belgische samenleving verder wordt gestimuleerd. Wegens verzoekers jonge leeftijd is hij aldus in een identiteitsvormende fase van zijn leven blootgesteld (geweest) aan gedragingen, waarden en opvattingen die strijdig (kunnen) zijn met deze die gelden in de Afghaanse samenleving, omdat ze haaks staan op het gedachtegoed van de taliban of als afwijkend worden beschouwd in de Afghaanse samenleving. Er kan bijgevolg, gelet ook op zijn verklaringen dat hij “uitgaat” en soms alcohol drinkt en eveneens met meisjes omgaat, redelijkerwijze worden aangenomen dat dit alles een impact heeft (gehad) op zijn (sociale) ontwikkeling en zijn opvattingen en de wijze waarop hij zich gedraagt. Gelet op verzoekers actieve deelname en blootstelling aan de Belgische samenleving is het ook niet uitgesloten dat hij zich onbewust ‘westerse’/Europese gedragingen en kenmerken eigen heeft gemaakt. Zo blijkt uit de goede verstandhouding met zijn vrouwelijke collega’s in België en zijn vlotte omgang met meisjes en vrouwen dat verzoeker zich openstelt voor de hier geldende vrijere omgangsvormen tussen mannen en vrouwen en gezag van vrouwen aanvaardt, wat diametraal ingaat tegen de strikte scheiding tussen mannen en vrouwen en de rol van vrouwen in het samenlevingsmodel en visie opgelegd door het huidige talibanregime. Zulks volgt ook uit zijn oprechte en overtuigende verklaring ter terechtzitting dat hij de vrije keuze inzake geloof heel belangrijk vindt. Verzoeker geeft hierbij uiting aan een maatschappijvisie die niet strookt met de visie van het huidige talibanregime en de wijze waarop dit regime vorm geeft aan de Afghaanse samenleving. Dit alles kan in belangrijke mate het risico vergroten dat hij, in geval van terugkeer naar zijn regio van herkomst, zal opvallen in de lokale gemeenschap en door de lokale talibanleiders zal worden gepercipieerd als verwesterd, dit is aangetast door niet-Afghaanse waarden, niet-islamitische opvattingen, gebruiken, normen en waarden of als beïnvloed door buitenlandse (*in casu* Europese) waarden. Verder is het niet betwist dat verzoeker Pashaï is en afkomstig is uit het dorp Qala Shai, in het district Dare Noor van de provincie Nangarhar. Uit zijn verklaringen blijkt dat hij opgroeide in een dorp in een rurale omgeving. Verzoekers enige familielid, zijn maternale oom woont nog steeds in het dorp. Er wordt ook nog benadrukt dat de taliban heel goed weten wat zich afspeelt op lokaal niveau omdat ze zijn verweven met de lokale bevolking. Lokale talibanleden nemen deel aan de gesprekken in dorpen, steden en in de plaatselijke moskeeën, waardoor zij goed weten wat de mensen in de betrokken lokale gemeenschap doen. De lokale verankering doet zich voornamelijk voor in Pashtou-gebieden. Op dorpsniveau zullen de plaatselijke leiders weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, “Afghanistan – taliban’s impact on the population”, juni 2022, p. 23 en 38 in EUAA, “Afghanistan: targeting of individuals”, augustus 2022, p. 55). Het is voor de taliban in kleinere dorpen dus makkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd. De taliban beschikken daartoe over een netwerk van informanten dat sinds augustus 2021 werd uitgebreid (EUAA “Afghanistan: targeting of individuals”, augustus 2022, p. 63-65).

Verzoeker zal in geval van terugkeer naar Afghanistan op onontkoombare wijze in contact komen met de taliban, de huidige *de facto*-autoriteit, en worden geconfronteerd met een gewijzigde Afghaanse samenleving. Er moet in deze daarom rekening worden gehouden met de voormelde huidige context van de strikte ideologie van de taliban en de daaruit volgende zeer strenge sociaal-religieuze richtlijnen die door hen zijn uitgevaardigd en die toezien op de regulering van het dagelijkse leven, zoals blijkt uit de beschikbare landeninformatie die reeds hoger werd besproken. Verzoeker heeft hier geen recente ervaring mee. Verzoeker verklaarde bovendien dat hij niet meer gelovig zou zijn. Sinds de machtsvername werden deze

regels en normen door de taliban, de huidige *de facto*-overheid, over het gehele Afghaanse grondgebied aanzienlijk verstrengd. Ze weerspiegelen bijgevolg niet meer volledig de Afghaanse gebruiken, waarden en normen waarmee verzoeker is opgegroeid. De politiek-religieuze context in Afghanistan en de vigerende religieuze, morele en sociale regels en normen in het land, met inbegrip van zijn regio van herkomst, zijn sinds zijn vertrek uit zijn dorp dermate ingrijpend gewijzigd en verstrengd dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat verzoeker niet of onvoldoende vertrouwd is met de vigerende religieuze en conservatieve normen en waarden, het risico loopt zelfs onbewust de vigerende regels en gebruiken te overtreden en hierdoor nog meer in de negatieve aandacht van lokale talibanleiders te komen. Zijn onvertrouwdheid klemmt des te meer gelet op de onvoorspelbaarheid en veranderlijkheid van de regels opgelegd door de taliban als de *de facto*-autoriteit, de lokale verschillen en verzoekers individuele omstandigheden. In zoverre verzoeker niet meer zou bidden zoals tevoren of anders zou bidden, is het, wegens de zeer traditionele interpretatie van de geloofsleer door de taliban, niet onredelijk te stellen dat bij terugkeer verzoeker zal worden gezien als iemand die niet langer conform de islamitische geloofsleer handelt en dat hij minstens als dusdanig zal worden gepercipieerd in geval van terugkeer. Er kan tevens worden aangenomen dat verzoeker, gelet op zijn jonge leeftijd bij vertrek en zijn individuele omstandigheden, zijn opvattingen en gedragingen die hij gedurende zijn verblijf in België heeft verworven, niet steeds zal kunnen verhullen of zich er zelfs niet van bewust zal zijn dat hij deze moet verbergen wanneer hij bij terugkeer naar zijn regio van herkomst in Afghanistan de regels, wetten en gebruiken, zoals vormgegeven door de taliban, moet naleven.

Gelet op het gegeven dat hij uit Afghanistan is vertrokken, kort na de machtsovername door de taliban in augustus 2021 alsook op zijn werk, integratie en ervaringen hier in België, is het verder niet onwaarschijnlijk dat verzoeker grote en ernstige moeilijkheden zal ondervinden om zich te conformeren aan de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving. In de mate dat verzoeker enigszins bekend zou zijn met de Afghaanse gebruiken, waarden en normen zoals ze bestonden voor de machtsovername door de taliban, moet immers worden aangestipt dat de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving niet meer volledig de Afghaanse gebruiken, waarden en normen weerspiegelen die verzoeker bekend zouden zijn. Zoals reeds vermeld, werden deze regels en normen sinds de machtsovername door de taliban, de huidige *de facto*-overheid, over het gehele Afghaanse grondgebied aanzienlijk verstrengd. Dit taliban-beleid is verder geëvolueerd en verscherpt, met name wordt een zuivering van de Afghaanse samenleving nagestreefd waarbij het land evolueert naar een theocratische politiestaat met zeer strenge sociaal-religieuze richtlijnen die toezien op de regulering van het dagelijkse leven volgens de sharia, zoals blijkt uit de beschikbare landeninformatie die reeds hoger werd besproken. Verzoeker, die kort na de machtsovername in augustus 2021 uit Afghanistan is vertrokken, is hiermee niet vertrouwd.

Dit alles kan de zichtbaarheid van verzoeker bij terugkeer verder verhogen bij doorreis of bij aankomst in zijn regio van terugkeer in Afghanistan en verhoogt bijkomend het risico dat hij, door zijn gebrek aan vertrouwdheid met deze huidige realiteit van verstrengde religieuze en maatschappelijke regels, de negatieve aandacht van zowel de lokale gemeenschap als de taliban zal trekken in geval van terugkeer naar Afghanistan. De vraag of verzoeker totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen, gaat voorbij aan de hierboven geschetste huidige realiteit in Afghanistan en doet geen afbreuk aan het feit dat, gelet op de lange duur van zijn afwezigheid uit Afghanistan en zijn jonge leeftijd bij vertrek, redelijkerwijze kan worden aangenomen dat hij niet vertrouwd is met de huidige religieuze, sociale en morele wetten, normen en gebruiken zoals vormgegeven door het huidige talibanbewind, dat nu de *de facto*-autoriteit is in Afghanistan. Alles in acht genomen blijkt dat er in hoofdte van verzoeker wel degelijk een aantal individuele risicobepalende omstandigheden aanwezig zijn die cumulatief moeten worden bekeken in het licht van de algemene landeninformatie. De Raad is van oordeel dat, gelet op het geheel van bovenstaande elementen en factoren eigen aan verzoeker, hij aannemelijk maakt dat de kans reëel is dat hij, hetzij op doorreis, hetzij bij een terugkeer naar zijn regio en dorp van herkomst, zal opvallen en in de negatieve aandacht van de lokale gemeenschap en leden en aanhangers van de taliban zal komen te staan. Gelet op zijn vertrek uit zijn dorp op zeventien jaar, de duur van zijn afwezigheid uit Afghanistan, zijn verblijf in België sinds juni 2022 en zijn sociale ontwikkeling in Europa tijdens cruciale en vormende jaren als adolescent en als jongvolwassene, bestaat er een redelijke mate van waarschijnlijkheid dat verzoeker, zelfs indien hij met behulp van zijn maternale oom aldaar inspanningen zou doen om zich aan te passen aan de heersende normen in zijn regio van herkomst bij terugkeer, door de taliban dan wel door zijn lokale gemeenschap zal worden gepercipieerd als een persoon die verwesterd is, dit is aangetast door niet-Afghaanse waarden, niet-islamitische opvattingen, gebruiken, normen en waarden of als beïnvloed door buitenlandse (*in casu* Europese) waarden, of als een persoon die de religieuze, morele en/of sociale normen heeft overschreden. Bovendien kan ook niet worden uitgesloten dat hij in geval van terugkeer door de eigen gemeenschap kritisch zal worden bekeken en mogelijk zal worden geconfronteerd met stigmatisering en discriminatie omwille van zijn verblijf in Europa.

Het is niet mogelijk om met enige zekerheid het concrete lot te voorspellen van een persoon met verzoekers profiel die onder de aandacht van de taliban komt omwille van een toegeschreven verwestering of religieuze, morele en/of sociale normoverschrijding. De hierboven besproken objectieve landeninformatie wijst evenwel

op “*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*”, waaronder openbare geseling en afranseling van personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen.

6.5 De Raad neemt in deze verzoekers profiel, zijn jonge leeftijd bij het verlaten van Afghanistan voor de machtsovername door de taliban, zijn individuele omstandigheden, zijn verblijf in België, de verschillende stukken in het rechtsplegingsdossier, zijn verklaringen ter terechtzitting en de voorhanden zijnde landeninformatie over de huidige Afghaanse context onder het talibanregime in aanmerking. In acht genomen het geheel van bovenstaande elementen en de persoonlijke omstandigheden eigen aan verzoeker, cumulatief beoordeeld in het licht van de beschikbare landeninformatie, rekening houdend met de onduidelijkheid wat de perceptie en potentiële behandeling van personen die op jonge leeftijd Afghanistan hebben verlaten betreft, is de Raad van oordeel dat in hoofde van verzoeker bij terugkeer naar Afghanistan een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Er kan in verzoekers geval een verband worden gelegd tussen de gevreesde vervolging en een toegeschreven politieke overtuiging.

Tevens is er voor verzoeker in zijn land van herkomst geen redelijke bescherming voorhanden. Na lezing van de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier, wordt de conclusie in de EUAA “Country Guidance” (p. 147) bijgetreden, met name dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming die in staat is om effectieve, niet-tijdelijke en toegankelijke bescherming te bieden. Het gebrek aan het recht op een eerlijk proces en de aard van de bestraffingen binnen het justitiemechanisme van de taliban zorgen ervoor dat dit niet kan worden beschouwd als een legitieme vorm van bescherming, indien verzoeker zou worden beschouwd als verwesterd of hiervan zou worden beschuldigd. Rekening houdend met hun geschiedenis van mensenrechtenschendingen kan er momenteel worden geconcludeerd dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming die in staat is om effectieve, niet-tijdelijke en toegankelijke bescherming te bieden. Aangezien de taliban geen actor van bescherming zijn, dringt de vraag naar een intern vestigings-alternatief zich niet verder op. De EUAA “Country Guidance” concludeert bovendien terecht dat momenteel een intern vestigingsalternatief in geen enkel deel van Afghanistan aan de orde is (p. 148-149).

6.6 In acht genomen wat voorafgaat, wordt verzoeker erkend als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Er blijkt uit het rechtsplegingsdossier niet dat op verzoeker een van de uitsluitingsclausules van het Vluchtelingenverdrag van toepassing is. Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde grieven en stukken, alsook de argumentatie van de verwerende partij, die geen nota met opmerkingen heeft ingediend, niet verder te onderzoeken en te bespreken. De verwerende partij was verder afwezig ter terechtzitting en nam daardoor geen standpunt in met betrekking tot verzoekers aanvullende nota of andere elementen.

#### **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

##### **Enig artikel**

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftieng februari tweeduizend vijftieng door:

N. MOONEN, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

M. DENYS, griffier.

De griffier, De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN